

Szerelmünk kék madaráról

Szívem, szerelmem,
Van egy kisebb problémánk,
S meg kell oldani.

Van szép kalitkánk,
De benne a boldogság
Égszín madara

Kilehelte, jaj,
A kis szerelmes lelkét.
Mi lesz most velünk?

Tudom, hogy halott,
Már nem játszhatunk tovább,
Szegény madarunk...

Azt mondd: még él –
De csak a férgek eszik,
Azok mozgatják.

Már csak ócska báb,
Amit a halál rángat
Bábozás közben.

Diagnózis kell,
Főleg a halál pontos
Idejével, hogy

Fel tudjam írni:
Mikor múlt ki szegényke?
Tudni akarom.

Azt mondd: mindegy;
Ha döglött, hagyjuk békén,
S kísétálsz könnyen.

Nekem ez nem megy,
Maradok gondolkodni.
Arról álmodom,

Hogy nincs rút halál,
A kalitkarács nem fáj,
Él a szerelem:

Vidáman dalol
A mi kicsi madarunk,
S lehet még nyarunk.

Majd felébredek,
Kék gumikesztyűt húzok,
És felboncolom

A holt madárkánk
Csöpp testét, s közben búsan
Átkozom magunk.

Hogy ölhattük meg?
Mi lesz vele, vagy velünk?
Hova temessem

Az apró dögöt,
Amiben néha most is
Még gyönyörködök?

Őszi lámpások

1.

Ősz
Színű
Szerelmet
Szorongat a
Szív.

2.

Köd
Lepte
A határt –
Szelíd, fehér
Sál.

3.

Kis
Lámpást
Akasztok
Az ablakba:
Fény.

4.

Csöpp
Mécses
Pislákol,
Sötét ellen
Óv.

5.
Már
Ősz van,
És fázom.
Halálidő
Ez:

Tik –
Perc és
Pillanat
Elszökik mind –
Tak.

Tik –
Amit
Vágytál, az
Sosem jöhet –
Tak.

Tik –
Halál-
Álom vár
Ma éjszaka –
Tak.